

Η λύση εναντίον του βίαιου εποικισμού της Ελλάδας

Δεν είναι άλλη από την κήρυξη της χώρας σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης με το ερμητικό κλείσιμο των συνόρων της, σύμφωνα με το άρθρο 78 του Μάαστριχ ή/και με την ανάλογη συμφωνία του ΟΗΕ – αφού είναι αδύνατον η πιο χρεοκοπημένη χώρα στην παγκόσμια ιστορία να παρέχει άσυλο, πόσο μάλλον να φιλοξενεί παράνομους μετανάστες.

Κάτι τέτοιο όμως προϋποθέτει ξανά πολιτική βούληση που δυστυχώς δεν υπάρχει – με αποτέλεσμα να κινδυνεύει η Ελλάδα να χαθεί ως Έθνος από το πρόσωπο της γης, χωρίς δυστυχώς οι Πολίτες της να το συνειδητοποιούν είτε επειδή φοβούνται να αντιδράσουν, είτε επειδή ευρίσκονται σε κατάσταση σοκ από τη χρεοκοπία που βιώνουν τα τελευταία δέκα χρόνια, με τους πιστωτές να κατάσχουν τα πάντα ανενόχλητοι.

Το πιθανότερο είναι λοιπόν να συνεχίσουν οι πολιτικοί να σκύβουν το κεφάλι στους ξένους ενδιαφερόμενοι μόνο για τον εαυτό τους αφού δεν πιέζονται από το λαό, καθώς επίσης να συνεχίσουν οι Πολίτες να κάνουν πως δεν καταλαβαίνουν και να ενοχοποιούν κάποιους άλλους για τα δεινά τους – τους πολιτικούς, τη Γερμανία κοκ. Δυστυχώς όμως η φύση είναι ανελέητη και δεν συγχωρεί ούτε τη δειλία, ούτε τα όποια σοκ – οπότε αυτό που θα ακολουθήσει, μία οδύνη δίχως τέλος, είναι νομοτελειακό, εάν συνεχιστεί η ίδια στάση των Πολιτών.

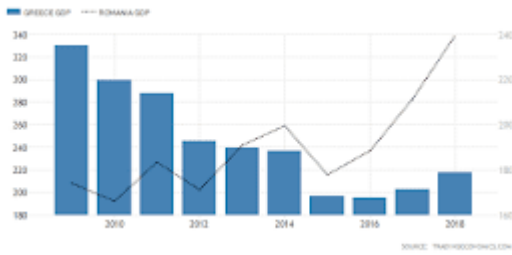
Γράφει ο Βασίλης Βιλιάρδος

Υπήρχαν, υπάρχουν και θα υπάρχουν λύσεις για την Ελλάδα – με μοναδική διαφορά το ότι, κάθε φορά που καθυστερούμε γίνονται όλο και πιο δύσκολες, ενώ κοστίζουν πολύ περισσότερο. Για παράδειγμα, το 2010 ήταν μεν υψηλό το δημόσιο χρέος (127% του

ΑΕΠ), καθώς επίσης τα δίδυμα ελλείμματα του κράτους ως κληροδότημα του Κώστα Καραμανλή (ανάλυση), **αλλά το ιδιωτικό ήταν αμελητέο, το ΑΕΠ πολύ μεγαλύτερο και τα εισοδήματα των Ελλήνων σχεδόν κατά 40% υψηλότερα** – ενώ τα περιουσιακά στοιχεία τόσο του δημοσίου, όσο και του ιδιωτικού τομέα δεν είχαν απαξιωθεί, έχοντας κοστίσει μέχρι σήμερα πάνω από 1 τρις €.

Το αργότερο λοιπόν πριν την υπογραφή του εγκληματικού PSI από τους πατριδοκτόνους, **η Ελλάδα θα έπρεπε να αμυνθεί απέναντι στους πιστωτές της, με την κυβέρνηση να κηρύσσει τη χώρα σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης** – απαιτώντας το σταμάτημα των μνημονίων (=πολιτική λιτότητας), καθώς επίσης τη διαγραφή μεγάλου μέρους των χρεών της, τα οποία δημιουργήθηκαν μεταξύ άλλων και με ευθύνη της ΕΚΤ (ανάλυση), κατά το παράδειγμα της διαγραφής χρεών της Γερμανίας το 1953. Εναλλακτικά την πληρωμή των γερμανικών επανορθώσεων – οι οποίες είναι υψηλότερες του δημοσίου χρέους.

Δεν το έκανε όμως καμία κυβέρνηση, με αποτέλεσμα να βιώσουμε μία απίστευτη οικονομική καταστροφή, **την ενδοτική παράδοση του ονόματος της Μακεδονίας με αντάλλαγμα την επιμήκυνση των 96 δις €**, το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας που συνεχίζεται ασταμάτητα από τη νέα κυβέρνηση και τη δήμευση της ιδιωτικής – με παράνομους για την υπόλοιπη Ευρώπη ηλεκτρονικούς πλειστηριασμούς.

Έτσι η χώρα βαδίζει ολοταχώς προς τη δεύτερη χρεοκοπία της – έχοντας όμως χάσει τα περιουσιακά της στοιχεία με έναν εξαθλιωμένο, λεηλατημένο πληθυσμό, καθώς επίσης με ένα ΑΕΠ που κατέρρευσε. Αρκεί να γνωρίζεις κανείς πως το 2009 το ΑΕΠ μας ήταν πάνω από 120 δις \$ υψηλότερο από της Ρουμανίας (γράφημα), ενώ σήμερα 20 δις \$ χαμηλότερο, για να συνειδητοποιήσει την καταστροφή που προηγήθηκε.

Με αφετηρία τώρα το 2015, ξεκίνησε ο εποικισμός της Ελλάδας – ο οποίος ευρίσκεται σε έξαρση σήμερα (άρθρο), χωρίς η Ελλάδα να αντιδράει. Η λύση είναι ξανά η κήρυξη της χώρας σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης και το ερμητικό κλείσιμο των συνόρων της, σύμφωνα με το άρθρο 78 του Μάαστριχ (ακολουθεί στο τέλος*) ή/και με την ανάλογη συμφωνία του ΟΗΕ – **αφού είναι αδύνατον η πιο χρεοκοπημένη χώρα στην παγκόσμια ιστορία να παρέχει άσυλο, πόσο μάλλον να φιλοξενεί παράνομους μετανάστες.**

Κάτι τέτοιο όμως προϋποθέτει ξανά πολιτική βούληση που δυστυχώς δεν υπάρχει – **με αποτέλεσμα να κινδυνεύει η Ελλάδα να χαθεί ως Έθνος από το πρόσωπο της γης**, χωρίς δυστυχώς οι Πολίτες της να το συνειδητοποιούν είτε επειδή φοβούνται να αντιδράσουν, είτε επειδή ευρίσκονται σε κατάσταση σοκ από τη χρεοκοπία που βιώνουν τα τελευταία δέκα χρόνια, με τους πιστωτές να κατάσχουν τα πάντα ανενόχλητοι. Το πιθανότερο είναι λοιπόν να συνεχίσουν οι πολιτικοί να σκύβουν το κεφάλι στους ξένους ενδιαφερόμενοι μόνο για τον εαυτό τους αφού δεν πιέζονται από το λαό, καθώς επίσης να συνεχίσουν οι Πολίτες να κάνουν πως δεν καταλαβαίνουν και να ενοχοποιούν κάποιους

άλλους για τα δεινά τους – τους πολιτικούς, τη Γερμανία κοκ. Δυστυχώς όμως η Φύση είναι ανελέητη και δεν συγχωρεί ούτε τη δειλία, ούτε τα όποια σοκ – οπότε αυτό που θα ακολουθήσει, μία οδύνη δίχως τέλος, είναι νομοτελειακό, εάν συνεχιστεί η ίδια στάση των Πολιτών.

Άρθρο 78 Μάαστριχ (πρώην άρθρο 63 παράγραφοι 1 και 2 και πρώην άρθρο 64 παράγραφος 2 της ΣΕΚ, πηγή)

1. Η ΕΕ αναπτύσσει κοινή πολιτική στον τομέα του ασύλου, της επικουρικής προστασίας και της προσωρινής προστασίας, η οποία έχει ως στόχο να παράσχει σε όλους τους υπηκόους τρίτων χωρών που χρήζουν διεθνούς προστασίας επαρκές καθεστώς και συμμόρφωση με την αρχή της μη επαναπροώθησης. Η πολιτική αυτή πρέπει να είναι σύμφωνη με τη Σύμβαση της Γενεύης της 28ης Ιουλίου 1951 και το Πρωτόκολλο της 31ης Ιανουαρίου 1967, σχετικά με το καθεστώς των προσφύγων και άλλες συναφείς συνθήκες.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία, θεσπίζουν μέτρα σχετικά με ένα κοινό ευρωπαϊκό σύστημα ασύλου, το οποίο περιλαμβάνει:

(α) ενιαίο καθεστώς ασύλου για υπηκόους τρίτων χωρών που ισχύσει σε ολόκληρη την ΕΕ

(β) ένα ενιαίο καθεστώς επικουρικής προστασίας για υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι δεν λαμβάνουν το ευρωπαϊκό καθεστώς ασύλου αλλά χρειάζονται διεθνή προστασία,

(γ) ένα κοινό καθεστώς για την προσωρινή προστασία των εκτοπισθέντων σε περίπτωση μαζικής εισροής,

(δ) κοινές διαδικασίες χορήγησης και ανάκλησης του καθεστώτος του ενιαίου ασύλου ή του καθεστώτος επικουρικής προστασίας,

(ε) κριτήρια και διαδικασίες για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου ή

επικουρικής προστασίας,

(στ) πρότυπα σχετικά με τις συνθήκες υποδοχής των προσώπων που ζητούν άσυλο ή επικουρική προστασία,

(ζ) συναδελφικότητα και συνεργασία με τρίτες χώρες για τον έλεγχο της εισροής προσώπων που ζητούν άσυλο ή επικουρικής ή προσωρινής προστασίας.

3. Εάν ένα ή περισσότερα κράτη μέλη βρίσκονται σε κατάσταση κινδύνου εξ αιτίας ξαφνικής εισροής υπηκόων τρίτων χωρών, **το Συμβούλιο μπορεί, με πρόταση της Επιτροπής, να θεσπίσει προσωρινά μέτρα υπέρ των ενδιαφερομένων κρατών μελών.** Αποφασίζει μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Analyst

ΠΗΓΗ:[https://kostasxan.blogspot.com/2019/11/blog-post_487.html?utm_source=feedburner&utm_medium=email&utm_campaign=Feed:+blogspot/vhzE+\(%CE%91%CF%82+%CE%BC%CE%B9%CE%BB%CE%AE%CF%83%CE%BF%CF%85%CE%BC%CE%B5+%CE%B5%CF%80%CE%B9%CF%84%CE%AD%CE%BB%CE%BF%CF%85%CF%82!\)&m=1](https://kostasxan.blogspot.com/2019/11/blog-post_487.html?utm_source=feedburner&utm_medium=email&utm_campaign=Feed:+blogspot/vhzE+(%CE%91%CF%82+%CE%BC%CE%B9%CE%BB%CE%AE%CF%83%CE%BF%CF%85%CE%BC%CE%B5+%CE%B5%CF%80%CE%B9%CF%84%CE%AD%CE%BB%CE%BF%CF%85%CF%82!)&m=1)